

GAZETA ROMÂNULUI

UNU ESEMPLARU

Acastă fôia ese uă dată pe septemână :

DUMINECA

Abonamentele se începă numai cu No. 1, 13, 26 și 39.

Abonamentele se face în Pasagiul Român, No. 9 și 11, prin districte pe la corespondinții sei, seu prin postă trâmîtîndu și prețulu.

50 DE BANI

PREȚUL ABONAMENTULUI

Pe annu pentru capitală	24 lei n.
Pe jumătate annu	12 —
Pentru districte pe annu	27 —
Pe 6 luni	14 —
Pentru străinătate	37 —

Girante responsabile : EFTIMIE IONESCU.

DEPEȘI TELEGRAFICE

Serviciulă forfecătoru alu Ghimpelui

Viena, 2 Augustu. Șahul Persiei, ajungîndu incognito la Viena, împăratul i-a eșit înaintea și i-a făcutu de 3 ori tumba, apoi slujă și i-a datu amîndouă labele, în semn de mulțămire că nu s'a temutu de choleră, ci a mai venit uă dată ca să vedă frumosele spărături ale esposiției.

Malaga, 2 Augustu. Cărciumarii au dat uă mîna cu comunaliștii, declarîndu că 'naintea stomacurilor tôte vinurile sîntu egale, prin urmare și vinul de Malaga nu se deosibesce de mustul de mere. Vierii s'au pus în grevă și ceru ajutorul autorităților.

Viena, 3 Augustu. Plecînd d'acî spre a merge la Tarigrad, Șahul va visita Rusciucul, apoi se va abate prin Bucuresci spre a visita trotoarele și grădinele publice, pentru ca să scie de ce să și păzescă țera pe viitoru ca nu cum-va s'ajungă în halul Bucurescilor.

Roma, 3 Augustu. Papa a declarat, în alocuțiunea tinută la numirea noilor cardinali, ca infailibilitatea — între alte drepturi ce i-a acordat — este ș'acela d'a fi nemuritoru.

Se dice că Don Carlos, grijindu-se mai nainte d'a intra 'n Ispania, acea grijaniă i-a trâmîs-o Papa, spre a fi infailibil în totu timpul luptei.

Santa-Cruz n'a mai sosit uă la Canosa, ca regele Enric, spre a și cere iertare.

REVISTA POLITICOASA

Bucuresci, 21 Friguroși, 1873.

Multu iubitele nostre lelițe guvernamentale, luadu și friul în capu, se reped uă în contra afurisiței oposiții ca eroi lui Omeru în contra adversarilor lor din Troja și, ca s'o omore, între alte arme întrebuinteză și gingașele cuvinte că 'n zadaru tōcă capul oposiției *Românulū*, fiindu că lumea nu lū mai ascultă.

De și cu părere de rău, ensé d'astă dată ne vedem siliți a ne despărți de lelițele guvernului spre a le arêta c'au buclarisit o cumu se cade și că dau dreptate alor de la *Neue Freie Presse* să le dică că sîntu « superficiale și frivole » adică prōsteși gâgăuțe.

Românulū spune, nu mai departe de câtu ieri, că lumea vëra plēcă la băi, erū ministrii se scaldă și 'notă 'n pechlivani.

Ei bine, în locu ca și lumea și domni ministrii să n'asculte de povēța *Românulū*, facu din contra, adică 'i urmēză dieta din cuvēntu în cuvēntu.

Românulū mai dice că, dēca ne-am u saturat u de viēță, incaī să ne așternem u mai nainte de mōrte și să ne pregătim u cele trebuincioșe pentru dēnsa. Și Români, ascultăndu și 'uțelegēndu aceste vorbe, urmēză 'ntocmai după dēnșele.

Cum se potrivesc u dēru dīșele lelițelor u faptele ce vedem u totu? Așia dēru și 'rin urmare, *Românulū* și Roșii au majoritate 'n țera; căci cea mai mare prtea din ea face tocmai cum dicit ei?

D'aceia, cu părere de rău — o repetăm — suntem siliți a mărturisi că lelițele noastre au serintit-o în acestu punctu și că prin urmare ne vedem siliți a rectifica noi această erōre, spre a scăpa partita ordi'i de rușinea ce-au pățit u călfile sele.

E uă septemână de cându denunțărăm u lumii conjurațiunea dintre doftori, guvernul, poliția și negustorii bēturilor *spirituale* în ceea ce privește pirjolul cholerii.

D'atunci pēnē ađi nimeni nu îndrăzni să proteste, să ridice glasul și să infirme vorbele nostre.

Guvernul nu ne dote comunicat u, doftorii tăcură ca muți, poliția se făcu că nu 'nțelege, erū negustorii o 'neură cu una cu alta, făr'a avē curagiul să spuie că nu e așia.

Cine tace aprobă.

Prin urmare adevēru am u grătit u noi, prin urmare complotul, conjurațiunea esistă.

Intrebarea este acum : unde e ciceronele care să sdrobescă acestu complotu și ce dicit u apucații de cholera, împreună cu lumea sănētōsă, d'astă farsă atāt u de mistificativă?

De câtu unū carū de minte,
Unū dramū de norocū!..

Da : așia e. Mai bun u e norocul de câtu mintea pentru guvernul și ciraci sei.

Din nefericire ensé prefectul de Prahova n'are nici una nici alta și d'aia dă de jugubiua chiaru pe patronul seu conu Nae Clistirescu vel logofet u la nelucrările publice. D-sea face 'ntocmai după proverbul că « iada face posna și oia pate rușinea »!

Căci în adevēru ce 'nsemneză acelu « *ab-zu-ghevesen* » făcutu la ocnă, cu sarea nesăratei stăpâniri? Ce mutră să mai arbă conul Clistirescu cându protegiatul seu face nesce posne atāt u de bălțate?

Era logicu — și era logicu pentru că e prefectu sub slăvitulū ministerliku de ordine alu conul Lascaracke — să fi făcutu hoții câtu de mari, ș'acēsta 1, fiind-că ensuși conu Lascaracke e convinsu că, afară de 3 — 4, incolo toți prefectii fură, și 2, fiind-că dumnulū vēdu și vede cu ochii gheșeturile de la comuna Bucuresci, ensé se face că n'aude nu vede.

Ceea ce nu era ensé logicu e că prefectul u

trebuia să fure tocmai din locul unde și conu Lascaracke și prefectul merită să lū locuiesc și să se umbrēcă pe dēnsulū mai mulți anișiori pentru patrioticele dumnelor fapte.

A fura dintr'ua ocnă, trebuie să fie cine-va vrednicu de ocnă ca s'o facă, și prefectul a făcut-o ș'a probat u că 'n adevēru e vrednicu, erū ministrul a aflat u și tace, deci și dēnsulū dă a se 'nțelege că e vrednicu de dēnsa.

A fura de la ocași e probă că furulū este seu arū trebui să fie mai ocași u de câtu toți ocași u, și prefectul — sprijinit u de conu Clistirescu și de conu Lascaracke — dote probe că așia și este.

Lucrul e cu ochi și cu sprincene.

Nici dracu, care jōcă lumea pe degetu, nu mai ilū pōte ascunde seu drege. Calfa dēru, ca și stăpâni, a pățit-o bōcănă de totu. Etă prin urmare că e mai bine :

De câtu unū carū de minte,
Unū dramū de nrrocū!..

Rēposatul u intru pomenire Anton Pann, făcēndu cantecele de stea, a tieluit u între altele, și unult care 'ncepe ast-felū :

Moise și cu Aronū
Amēndoi ținē u d'unū tronū

Dēru Anton Pann a uitat u să esplice de ce felū de tronū ținē u : d'unū tronū cu prune opărite ori afumate, d'unū tronū domnescu seu împărătescu seu d'unū cosciugū de mortu.

Flind-că ađi a eșit u la maidanul unū altu Aronū — căruia 'i mai dicit u și Crainicū, unū felū de Bōghenū care se dă ca martirū și ca erou din Transilvania la revoluțiunea din 1848 — fiind-că e așit u la maidanul și s'a hirotonit u și dēnsulū între Leviții lui Popa-Tache, cum u yechiulū Aron se hirotonise între Leviții lui Moise, să nu facem u ca Antonū Pann d'a uita să spunem u de ce lucru ține dēnsulū.

După cum u ne spune depeșia No. 792 ce ni s'a trâmîs u din Ismailū, elū ține de gatul unū jurnalistu, ș'anume a redactorului fōiei *Ialpușulu*, a cu candidații pentru noua și viitōrea căimăcămie.

Așia dēru, complectăndu versurile lui Antonū Pann, am u putē dice despre noulū Aronū :

Cumu căpătă unū osciorū
Aronū Crainicū celū vestitū
Ca turbat u s'a repeđit u
La unū gātū de redactorū.

Fiindcă înalții redactori de la *Convorbirile Literare*, sunt cu obrazul atât de suptire întocmai ca alu unor animale, și fiindcă *Ghimpele* pentru dumnelor este inofensivă, ne permitem a reproduce următoarea gentilă și foarte spirituale satiră, la adresa Dumnealor, editată de Redacțiunea *Revistei Contemporane*, pe care uă recomandăm publicului cu totă serioșitatea noastră Ghimpescă, nu însă ca pe acele celebre persoane de la *Convorbiri* :

MUSA

DE LA

BORTARECE

BUFONERIE LITERARA LIRICA IN TREI ACTE

de
HENRI MEILHAC și LUDOVIC HALÉVY

MUSICA DE J. OFFENBACH

EDITATA DE REVISTA CONTEMPORANA

PERSONAJELE PRIMULUI ACT

JOE OLIMPIANU	MERCUR	BRUTNARESCU
JUNONE	VENEREA	TERESA
APOLINE	MINERVA	GANIMEDE

*Dei Lari și Penafii, Cor de dei, Nimfe Satiri.**Actul I-ii în Olimp; Actul II-lea la Borta-Rece; Actul III-lea la Judecărul de pace.*

ACTUL I

In Olimp.—Locașul Deilor cu totă fastul mitologic. —Dei sunt la masă încoronat cu iederă, papură și viță, având fiecare lângă densul emblemele consacrate. Este noapte; stelele singure luminează festinul.

SCENA I

Joe, Junone, Marte, Venerea, Vulcan, Minerva, Diana, Bacu (*la masă în față*); Dei Lari și Penafii, ca inferiori, asemenea la masă mai în fund; Fauni, Satiri și câte-va nimfe se întrevăd prin boschete; Ganimede, Teresa.

COR, (pe aria ca la cep ca la caua)

Până când Mercur să vie
De la Iași, din Bucuresci,
Să domnescă veselie
In locașele ceresci!

Unii așteptăm gazete
Alții bani, alții scrisori,
Vorbe dulci de pe la fete
De prin țările surori!

Evohe, vinu 'n pahare
Să spușeze ne'ncetat
Să s'anime fie-care
După cum este 'nvețat.

MARTE

Trăiască Bacu!

TOTI

Trăiască Joe, tata lui Bacu!

JOE, (ridicându-se)

Vă mulțumesc, Domnilor, și vă rog să primiți încredințarea deosebitei mele stime și considerațiuni (se reșează).

COR, (pe aria : cine bate la ferăstră)

Trăiască Joe tata lui Bacu
Deul electric, iar nu Titan,
Vrem să bem încă, să crape Dracu!
Să ni s'aducă vinu egiptean!

SATIRII

Vinu egipteanu, Egiptulu, Egiptulu lui Minunescu, Ura! bravo, aferim!!!

JOE

Tăcere, Domnilor!

MINERVA, către Joe. (Mare aria din opera *Bucherit de la Iași*)

De când te abonași, Părinte,
La gazeta «Convorbiri»,
Ne-amu eșitu cu toți din minte
Dei, deite, și Satiri.

Căci citind fără 'ncetare
Ridem de ne prăpădim
De nimicuri literare
Ce într'ensă le citim.

JOE, (mândru o prisă de tabac)

Altă fœ careghioșă
N'am putut să mai găsim.

SATIRII

E gazetă serioșă,
Dar ridem când o citim.

MARTE

Hai să bem!

GANIMEDE, (umple paharul lui Joe; Teresa tornă asemenea celor alți dei.

COR, (pe aria : frunză verde de nisip)

Ridicați cu toți cupa
Hai să bem să chieftuim,
Decă-amu început cu cupa
Cu nectarul să sfinșim!

MARTE

Veți tu Venere-afrodită,
Pentru tine bea mereu!
Te adoră a mea iubită,
Pe onrea mea de de!

TOTI

Ridicați cu toți cupa
Evohe, s'o deșertăm!

Decă-amu început cu cupa
Cu nectarul să ne'bătăm!

(EY bêt, dar de nă-dată încep a se strimba și a se schimonosi, asvirind cu furie cupele lor.)

MINERVA

Ce e astă bătură!

JOE (indignat)

Ganimede, Teresa, miserabililor! Ce ne-ai dat drept nectar?

(Lumini electrice esu din ciubucul lui Joe; Ganimede arată pe Teresa)

TERESA

Das ist friges Bier!

TOTI

Zemă de hameiu nemțescă!...

TERESA

Ia!

JOE

Pei dinaintea ochilor mei, dihanie spurcată; fugi, că te lovesc cu trăsnetul în cap!

JUNONE

Liniștesce-te, frate.

JOE

Lasă-mă să ție câte-va cuvinte bine simțite asupra ingratitudinei... bucatăreselor!

O! ființă ne'ntelășă te-am luat de pe pământ
Și în regiuni celeste te-am săltat într'un avânt,
Te-am tocmit pe lună patru galbeni Kesaro Crăesci
Ca să-mi fi bucatăresă, cu credință să slujești
Si pe dei de nteia clasă, și d'a doua, în sfinșit
Ca să te numesc în formă, unu decretu amu iscalit.
Însă tu ca nă ingrată, imi dai bături nemțesci
Ce se bea acum de modă și la Iași și 'n Bucuresci.
Ce pe dei invenineză, și pe ori-ce muritor
Il timpeșce, și îl face ca p'o vită din obor!
Asta 'ți-e recunoștința? fugi de vref să mai trăsesci,
Său te facu d'a mea mânie în eternu să pomenesci!

TERESA

Dară, Domnul meu, mă iartă; bătura ce v'am dat
Este bere foarte bună ce din München cumpărat.
Chiaru redactoru la jurnalul ce se chiamă «Convorbiri»
Pentru bere totu-d'aua are foarte multu iubiri!
Berea creșce, 'ngroșe mintea, este bună, domni mei;
Amu creșcută că dinsa place și la omeni și la dei.
Dar dacă Măria Voștră pe mine rău necăjit
Eu vă rog să mi dați simbria, să mă ducă cumu amu venit.

JOE (desperat, se repede cu ciubucul după densă și neputând-o ajunge, scote papucul și aruncă dupe ea).

Kacohrononachi.

COL (aria : O tu libert Augustin)

Audiți obrășnicie!
Vorū Olimpulu a nemți!
Jurămu ură și mânie
Celorū ce vorū îndrăzni.

JOE (cu furie olimpiantă)

Veți tu, dee, principesă
Până unde sunt trădat!

GANIMEDE

Vai! acea bucatăresă
Și pe mine m'a'ngelat!

SCENA II

Cei de sus, afară de Teresa; Mercur ajunge repede, purtând pachete în spate.

Curierul din România (reșoșce) Amu gazete, reviste, scrisori! (Toți alergă la el)

Iată jurnale noi, Presa, Curierul de Iași, Românul, Convorbiri literare! — toate francate!

TOTI

Să citim, să citim!...

JUNONE (câtra Joe)

Spre a te liniști de supărarea ce avuși mai adineaora dă citire *Convorbirilor* să putem ride.

TOTI

Așa, așa!

JOE

In adevăr aveți dreptate. Să citim *la Convorbiri*. Ascultați, sunt versuri, epigrame. Așezați-vă toți la locurile voștre să vedem lucruri frumoșe și hazlie, după cumu ție Minorescu.

VENEREA

Mie 'mi placu epigramele, de și de multe ori m'au înțepat!

MINERVA

Imi placu scrierile picante!

JOE (citind)

Tăcere!... întâia epigramă! (și pune ochelarii).

«Sus pe Olimp or pe Tempe 'nflorită mă chiamă a mea dină?
«Colo pe piscu eū între-amindouă pe plaiu te voi duce.
(Stupefacțiune generală; pauză).

JOE

Ce ați înțelesu, Domnilor!

TOTI

N'am înțelesu nimic, nimic, ha! ha! ha!

(aria Chit, Chit Chit și isa... sa)

Evohe, ce epigramă!
Dracu scie ce-a mai fi;
O enigmă, amalgama...
Hai siptir cu ea d'aci!

JOE

Să mai citim una

ECHOUL

Hai siptir cu ea d'aci.

JOE (citind)

Omulu când dorme uită de tôte, gândii și pe pene
Sarcina grea m'asvrlisem. Din turnul bisericăi mugise
Clopotul oara, ce chiamă la jocuri stafiele nopții
Gingaș prin casă pndeam cum se nșiră la danțuri ușore
Una din ele d'o parte sta tristă ca luna 'ntre stele,
Când se coboră pe virful de munte în lăgan de aur.
Trist și cu jale privit'am la densă, ah Ido, la tine!

TOTI

O! ho! ho! ho! bravo, bravo *Convorbiri* (ris general).

JOE (cu durere... tot olimpiant)

Iată, Domnilor cum scrie
De la Iași un autor!

SATIRII

Astă mare nerozie
S'o cântăm cu toți 'n cor!

COR GENERAL (pe aria : răvaș puică răvaș drag)

Epigrama să trăiască
Epigrama de la Iași
Să se scrie, tipărescă,
In jurnalul nevoiaș!

Căci ce-amu deveni, măi frate,
Daca bieți muritori
N'ar scri stihuri nesărate
Să ridem de mi de ori!

Să citim fără 'ncetare!
Rideți și aplaudați
Ș'astor mofturi literare
Cu siptir să nu le dați.

ECHOUL

Ș'astor mofturi literare
Cu siptir să nu le dați!

(Toți ridă. Aplause frenetice).

(Va urma)

UNU DUELU MOFTU

SÈU

FANFARONADA CIOCOIASCĂ

(Poveste fără veste)

În sêra zilei sfinților mucenici Petrache și Pavalache, se petrecu unu moftu din cele mai pehlivane în grădina Rașca.

Unu domn ocupase două locuri pe uă bancă, adică corpul și unu loc și capul, vref să țiecăm pâlăria, unu altul. Acestu domn sta resimat cu capul pe brațulu drept și cu spatele întors spre capul pâlăriei sêle. Elu cugeta la trecut, la viitoru sêu la câtu face jumătate de mie cându nu o are cineva. Cufundat în profundele sêle cugetări, se trezi de uă dată cu două dame din înalta aristocrație ciocoiască (sic) ședătoare în Isvoru, că apostrofăză pâlăria cugetătorulu nostru, fiindu că ocupă locul pe care voia D-lor să ședă, dîcându că draculu a pusu acolo acea pâlărie, care le împiedică repaosul.

Cugetătorulu nostru se vede că nu era așa de nobil crescut, precum se vedă că era crescute aceste dômne! că se întorse cu mare înțelă către dame răspundându-le cu multă politeță și cu bună cuviință: mă iertați, dômne, nu sciam că aveți plăcerea a ședeă tocmai pe această bancă, că v'ași fi oferit o cu mulțumire. Dêru amu aușit apostrofându pâlăria cu cuvinte nu tocmai măgulitoare pentru proprietarul, care vă rog să credeți, că aparține celui mai bun și mai intimu amicū ce amu pe lumea asta.

Cuconitele nștre, la acestu prea meritatu răspuns bomboni încă câte-va cuvinte gentile ciocoești, cându iată și cuconulu uneia din coconițe care venea ca unu cârjalū, și cu politeță obicinuită ciocoilorū, se adresă către cugetătorulu nostru:

— Domnule, scii cine sunt eu?

— Nu, domnule, și nici nu amu nevoie ca să scii!

— A! ce mojie! Carta dumatăle, domnule.

— Carta mea, permiteți-mi mai întâiu ca să scii cu cine amu onore, fiindu că eu nu dau carta mea ori căru omu.

— Suntū gugumanu, Strada Isvoru No. pungă gôlă.

— Bine, domnule, vei avea satisfacțiunea de voesci chiaru astă sêra.

— Ba nu, diminêță.

In acestu momentu damele nștre bine educate și cu bunu chefu se ntelege, aruncase pâlăria jos dupe bancă. Veșându cugetătorulu nostru atâta politeță din partea damelor în cestiune, care ori câtu amu vrea noi să le apêrâm trebuia să dea exemplu de noblețea caracterelor D-lorū, ilu făcu pe cugetătorulu fără a maș cugeta multu la această scenă, să se scôle dupe bancă, și dupe câte-va momente îi și presentă lui Gugumanu, martorii sêi.

Hotărîră ca a doua și să se întilnescă cu martorii gugumanului, care din cârjalū deveni moftangiu, spre a pune la cale lupta pe môte și viață.

In fine ca să scurtăm șiretenia acestu moftu, martorii se ntruniră de două ori, și hotărîră ca gugumanu să și cêră scuze de la pâlăria cugetătorulu care suferise insulta, dêru fiindu că cugetătorulu schimbare pâlăria nevoind să porțe insulta pe capulu sêu, stăruia în a se bate. După multe stăruințe cugetătorulu cedă.

Pacea s'a făcutu în fața bufetulu din cișmegiu unde amu fost și noi martori oculari fără să vrefm, ba am ascultat și procesul verbale.

Ofensatulū cu martorii sêi sta la uă masă inglindisindu-se cu sifone, la uă altă masă ca la cinci metri sta ofensatorulu fumându țigare. Sosi și martorii sêi, îi ceti procesul verbale, pe care ilu aprobă cu multă bucurie ce se esprima pe ruginita sa figură, ș'apoi se sculă cu multă demnitate întocmai ca a guvernulu,

nostru, își scoase pălăria de pe cap, și merse încovoiat între martorii săi, care se vede că suferi ei de atâta demnitate și se duse la cugetător, și după ce se prezentă, schimbară câte-va cuvinte, scîi parcă era un ânger de baltă, apoi întinse mâna adversarului pe care i-o strânse cu dragoste, apoi după acest ceremonial, se puse la masa cugetătorului spre a bea aldămașul pe care de sigur că trebuie să-l fi plătit martorii săi care a avut nefericirea să secondeze pe un astu-fel de bravu întocmai ca un curcanu, s'eu mai bine l'o fi plătitu totu bietulu cugetătoru fără cugetu cugetătoru la asemenea feste.

E! iubiți lectori, așa e că acestu duelu fără duelu a fostu unu moftu de fanfaronadă ciocoiescă?

Asta ne e povestea fără veste.

OGLINDA

Ia uitete 'n Oglindă Cucoane Lascarache
Și veți cu gugiurana ce bine ți-ară sedé
Căci lumea șoptesce, ba spune chiaru beicache
Că domnitoru Moldovei ai vrea a te vedé

Și d'eu mai cređi că mutrați e mutră de domnie
Și domnu țerei Moldovei ai mai puté se fi!
Mă crede đeu, Cocoane, aru fi o nebulie
Se sciu că mata be-mu, multu mai cu capu te ții.

Sau cređi că Movdovenii uitându cămăcânia
Pe trei April și foculu cu care'i ai strivitu
In Iassy, te-oru pofti unulu se vii se iei domnia
Și veđi fără de veste că visu-ți s'a 'mplinitu?

Așa! ia lasă 'ncolo, și uită-te 'n oglindă
De veđi foaia Moldova a D-lui Boldur
Cu ce vorbe frumoase îți cântă de isbândă
Pe cându Ieșieni strigă și țipă de huzur . . .

Și-apoi când într'o noape, bătaia din picioré
Sau altfelu : cu piciorulu ai fostu pusarisitu
La cărma României, mata omu de onóre!!
Nu scimă ce părintesce, ne-ai regularisit?

Dar bande bătăuși în capu cu Popa Tache
Agenți dumitale perfecți palmuiți,
Nu ne-ai făcutu alegeri, Cucoane Lascarache
Și nu v'au datu miđloace ca se ne cărmuiți?

Luându din mâna țerei și cărmă și putere
Nu ne-ai lăsatu de jale în țera chiaru la noi?
Că adu nu suntemu siguri pe viață nici avere
Căci totu ce-avemă e gata să trecă la Nemțoi

Și ne-oru lua, mă crede, cenușia chiar din vatră
Căci n'aurăți de țeară durere nici unu picu
Nu pôte fi 'ndurare în inimi ca de peatră
Așa țeu ni se cade că amă tăcutu piticu.
Observatorul X.

GHIMPI-UȘORI

Revista contimporană, No. 5, pe luna Iuliu, într'na dare de semă a D-lui Petru Grădiștenu, despre unu necunoscutu cronicaru român numitu Ziloti, ce scrise în versuri parte din domnia lui Hangerliu, între altele ăce :

«Și venirea în scaunul ți fu cindatu.
Intrându pe podulu Mogoșoi ca nimeni dintre Domni altu,
Cu care vrea, cumă să vede, să arate tuturorū
C'a să fie forte dosnicu și țerei prăpăditoru.»

Necunoscutulu nostru cronicu încă din 1800 pređicea, că Domni țerei care intră în scaunulu Domniei pe podulu Mogoșoi, suntu dosnici și prăpăditori țerei.

Acum înțelegem și noi, nenorocirea acestei țeri a ultimelor două Domni care işu făcură intrarea la scaunulu țerei pe podulu Mogoșoi!

Ne mirăm însă cumă admiratori lui Vodă Cuza și a carlismulu nu aruncă fulgerile și trăsnetile loră asupra lui Ziloti, care cu 60—70 de ani înaintea acestor domni, ăcea că suntu prăpăditori țerei!

Istoriculu Ziloti, nu ne spune nimic și despre Bastardii care aru dori să se jöce d'a Domni pe tronulu unei nenorocite țeri? Să nu uităm d'eu pentru viitoru pe ce stradă intră domni.

Ma multe numere succesive ale Monitorulu oficiale în cursulu acestei oficiose luni ne spune, că de la 1 Augustu are să dea iama prin pinițile cărciumarilor, care nu aru avea cu ce să-și ia licența, și prin coșarele cultivatorilor de tutunuri care nul voru putea esporta peste frontieră.

Uă măsură atât de onestă și legală nu putea lua nici Don Carlos cu popa Santa Cruz!

Și ce lucru mare e pentru cultivatori? Destulu e că onestii de la regie işi dă ostenela a le lua cultura fără plată și a vinde apoi publiculu pe bani gata. Acestă operațiune onestă o vedem de unu an

de ăle. Cate tutunuri nu s'au luat pentru ars și care au fostu vëndute de regie ca să ară ficiați prostilor de consumatori?!

D'eu gunoiulu care ilu vinde dreptu mahorcă! E! așa e, cându onestitatea domnesce!

Rideți și vă bucurați, Români, de risulu vostru.

*

De câte-va ăle vedem că niște jidani, a deschis iară renumita grădină de chefulă a D-lui Petru Grădiștenu, de la No. 4.

Pentru ce ore s'a mai făcutu bufetu de țucuelă acolo unde nu e trebuință? Curanți, n'au nici o nevoie. Atunci de sigur pentru conrupțiune. Crede-mă că D. Grădiștenu, aru face multu mai bine cându aru goni pe acei jidani imorali de pe locul s'eu, și aru lăsa publiculu a se plimba, într'ua grădină curată, de câtu a încuraja conrupțiunea pentru căți-va lei s'eu galbeni ce ia ca chirie de pe acelu locu.

Cu acestă ocașiune mai amintim părinților orașulu, să ia ore-care măsuru pentru inlesnirea publiculu de a se transporta la apele feruginoase, ne mai lăsându-i să fie speculați și la descrețiunea ungurulu cu dricurile omnibuse.

*

Unu streino-filu pribegu prin Brăila, uitându-se câte-va ăle într'o oglindă Magică, s'a pomenitu în brațele sale cu unu Cimpoi, d'eu disperatu că nu avea căutare acestu instrumentu începu a juca singuru pene cându unu palmuitu instrumentu, începu a juca dimpreună cu elu, admirându-se unulu pe altulu orbesce. Cu totă admirațiunea loră, nu erau egali, ast-felă că se manifesta camu pe sub-ascunsu ore-care gelosie. Băzaitulu cimpoiulu începu a supera auzulu pasniciloră Brăileni, îi plătira spre a nu le mai bázai, d'eu gelosia nulă lasă în pace pene cându se găsi unu creștinu care îi aplică pe Cimpoi câte-va duzine de scatolci, în urma căroră se liniști.

Totu saculu işi găsesce peticul.

*

Neue freie Presse din Vienna, organu oficiosu alu «ilustrulu omu de statu Andrassy», mustruesce aspru pre guvernulu Mascaro-Catargiescu că are gazete próste ca *Pressa* și *Diua*, cari nu suntu în stare a susține proiectele economice ale Majestații Săle apostolice în țera Domniloră-Valachii, contra gazeteloră zavergiesci cari mișue ca frunđa și ca iarba.

Să ne permită *Neue freie Presse* a'î spune că, bietulu guvern, Mascaro-Catargianu s'a făcutu, sirmanulu, luntre-punte a găsi redactori mai de Dumneđu cari se susțină în *Pressa* și în *Diua* proiectele stăpânirii Kesaro-Craidonesci, n'au pututu isbuti însă de locu, căci în țera Mămăligariloră talentele, fiind independente de servilismuri, redactori mai procopsiți ca Bimbașa-Sava de la *Pressa* celu cu doctoratul de șese luni în Italia, și ca Deita-Diana cea mustaciósă de la *Diua*, cea cu a-comptulu zestrii, nu se potu găsi cu totă greutatea fonduriloră secrete.

Ca specimenu de inteligință, redactori sus menționați, ca să fulmine gazetele zavergiloră cari constată că 20 de jurnale facu opozițiune crâncenă, și numai cinci combatu guvernulu, respuseră că nu *quantitatea* ci *calitatea* importă.

Apoi n'are dreptate d. Andrassy să se revolte de dobitocia jurnaliștiloră celu susțină în țera Mămăligariloră?

*

— Pentru ce poșta trasă de unu șoim, merge mai greu de câtu cându aru fi trasă d'unu bou? întreba d. Păunu pre d. Flecărescu.

— Dobitocule! respunse Flecărescu, Șoimulu cu pricina e șoim, numai cu numele cumă ești și tu Păunu; ființa însă îi e de bou, cumă este șa ta de ființa omenescă.

DENUNCIARE

Pressa, de la 19 Iulie, vedându că spionii capit nu suntu îndestulători spre a putea descoperi pe fraudatori de tutunuri, și-a luat și ea acestă delicată și nobilă meserie, și denunță cu multu patriotismu pe fraudatori, cerându poliți să ia măsuru contra loră, mai oferind și concursulu redacțiunei pentru prinderea loră. Noi nu susținem cătu-și de puțin pe fraudatori, d'eu nici ne vomu face instrumente orbe, când vedem că regie fraudăză țera întregă de unu an de ăle.

Ce însemnéază cându îți dă țerănă în locu de tutun? D'eu desființarea calității și facerea calității a II cu 40 lei în locu de 30? Acestă se chiamă reducerea

prețurilor. D'eu lipsa de greutate? D'eu vëndarea de tutunuri noii indigene ne fierte, dreptu calitatea a II turcescu? Nu a avut dreptate artistulu Millo, să ăce :

Că n'avem de rău de bunu
De câtu unu soi de tutun?

Aceste coțcării am vrea să le denunțe *Pressa*, și de sigur că aru face unu mare serviciu societăței.

De ce nu cere concesionarilor de la monopolu să se aplice cu puritate articolulu 7 din lege și 15 din caetulu de însărcinări?

Articolulu 7 din lege cere, că atâtu debitanții câtu și funcționarii regii să fie români. De ce nu cere să se execute de perfecți și primari circularea dată pöte din eröre de înMisterulu financeloră, contra streiniloră care aru funcționa în calitate de agenți ai regiei?

Iu articolulu 15 din caetulu de însărcinări, se obligă concesionarii regiei, să încurageze și să premieze pe cultivatori de tutunuri.

Sciti ore cumă regia jidovescă încurajază și premiază pe cultivatori de tutunuri?

1200 cultivatori vechi din Ilfov și-a făcut declarațiunile la timp că voescu să cultive tutunuri. Din acestu număr regia abia a permis să facă cultură numai la 27 de cultivatori, și numai în plasa Sabarulu, toți cei alți a rămasu cu gura căscată la stele. Acestă va să ăce încurajare și premiare?

Tötă cultura făcută în 1872 care a fostu pusă înaintea aplicării legii monopolulu, după lege monopolisti sunt obligati să o cumpere totă,

Cinstita și de bunu nemu regie se declară că nu cumpără de câtu 200,000 oca, din totă țera; eru restulu de mai multe milioane, cere ca cultivatori să-lu esporteze în câte-va ăle, în casu contrariu se va confisca, căci mai bine îi vine dumneaiei la socotela a-lu lua de pomană. D'eu agenții săi care se ducă prin comune în calitate de particulari cumpărându tutunurile pe 30—40 parale ocau? D'eu șicanele ce se punu acelora care într'adeveru a cumpăratu tutunuri pentru esportu? Totu încurageri sunt?

Ei! uitasem că cei de la *Pressa*, nu suntu chinesi, chineziloră le este datu să se ocupe cu asemenea nimicuri.

*

De câte-va ăle eru a nceputu să țipe lumea, în contra Borfașiloră din Ploesci; se vede că pe acolo nu s'a găsitu vre-unu Florescu, ca să-i înflorească vitezi obrazii ai obrasniculu borfașu ce se află pripășitu în acelu orașu.

Să nu cređa însă d. Zalomitescu că vorbim de d-lui, nu, ferescă-ne sfântulu, omu cinstitu ca dumnelu nu găsesci nici în fundulu ocneloră; d-sa abea a fostu urmăritu în 1867, în Bucuresci, pentru nisce bani, d'eu de atunci fiindu prea multu, și luându în considerațiune imensele serviciuri aduse partitulu ordinei, s'a curățitu ca argintulu, prin urmare nu pöte crede una ca asta. Noi vorbim de capulu borfașiloră din Ploesci, mâna dréptă a lui chiru Négu, ciorditorulu milioneloră ocale de sare s'eu nașulu d-lui Gemertasoglu.

Nici despre aceste omenii nu ăce nimic muții de la *Pressa*.

ENIGMĂ

(Estrase)

De suntu floriceă eă crescū primăvėra
Iarū de s'ū vietate, nu sborū de câtu sėra

Odinoră într'o societate ore-care au întreatu pe unu Englezu «De ce oare, tinerii din diua de adu au perdut plăcerea de a se mai însura?»

Pentru că femeile, ăise elu, suntu întocmai ca niște crini, ele nu țesu, nu torcu și nici lucrăză ca mai nainte, și cu töte aceste suntu mai frumosu îmbrăcate de câtu Solomon cu haïnele sale cele luxöse.

*

— Mă întreb pentru ce mi batu femeia : ți voiți spune : pentru că nu voesce să fie stăpînă, în casa ei.

— Ai avutu fericirea de a găsi o femeie care nu voesce să fie stăpînă?

— Nu, Domnulu meu, D-neaei nu voesce să fie stăpînă, ci stăpînă . . . (Armonia)

DIVERSE

Baronulu Schwrz, directorulu generalu alu esposițiunei priimi de la regele Württembergulu crucea cea mare a ordinei Frederic.

— Ce va face ore baronulu cu atâtea cruci? ăcea cine-va.

— Ei bine! elu va pune câte una d'asupra mormântulu fie-căru milionu îngropatu.

— Ași! pentru acestă crucile nu-i voru ajunge nici-o dată, căci, mormintele milioneloră îngropate de elu formăză unu cimitir întregu.

*

Șeful unu stabilimentu financiaru, află ălele trecute că casierulu s'eu a dispărutu.

Elu alergă îndatā la casa sea de bani, și acolo, înaintea deficitulu, și smulge pėrul disperatu. Finele lunei s'ele este compromis.

Acela care-i adusesse urita nuvelă, se apropie de densulu.

— Nu este numai atata, îi ăise elu, află încă, sermane amice, că . . .

— Isprăvesce, căci mă faci se moru.

— Că nevasta ta a urmatu pe fugaru.

— Uf! ăise bărbatul atunci, înveselindu-se; acestă mă despăgubesce. (Diua)

Trompeta de la 15 spune că ROMÂNULŪ, are 2 codițe, și Pressa 5. Iară Trompeta are 17. Noi vedem că grupa Românilorū este foarte mare, și toți luptă cu același cugetū.

Trompeta, într'adevărū are 17 piciorē pentru a alerga dupe chilpire de omū pe josū. PRESSA, are cinci cōde, fiindū cā ea este uā excepțiune de cele alte dobitōce!

Numai puternicile venturī și desbinārile mai ține mōra pe baza ei, cāci altū felū s'arū duce iarū în nōptea de unde a eșitū.

— Așa e, frate nēmțule, cā chiconulū guvernū stie s'ă interprete legile dupe gustulū nostru.

— Da! da, acuma de sigurū, cā Romāni vorū remānra cālci.

— Mōi rumune, nu te-am sārăcitū noi țidani, ci legea care ați votatū voi pentru noi; fiindū cā așa vrea guvernulū. Veđi, tu ai țērā, dērū nai bani, eu amū bani și țērā capetū unde voiū.

— Așa o fi, jupāne Iticū, și așa va fi cātū vomū mai fi noi pē cātōși.

— Veđi, eū amū cerutū ca și tu care ai 10 vedre s'ă fi grosist ca și mine cu 500,000, fiindū cā altū felū erai tu ca mine și eū ca ține, ș'apoi pe mine m'ascultā și guvernulū.